

Släplogg (KBM 2485)
i Kvarkens båtmuseum,
Åminne, Malax.
Foto: Bror Antus

Släploggen och hur
den används.

Fartygsloggen

EN LOGG är en apparat avsedd för bestämning av ett fartygs hastighet genom vatten och därmed även av den på viss tid tillryggalagda distansen.

Hastighet till sjöss räknas alltid i knop, varvid med 1 knop förstås en fart av 1 nautisk mil (dvs. 1 distansminut) per timme. Då 1 distansminut är 1852 meter och timmen innehåller 3600 sekunder, ser man att 1 knop är ca en halv meter – noga räknat 0,513 meter per sekund.

Räkneverket är fastsatt i aktern på båten med ett svänghjul intill. Två visare anger a) distansminuter, b) fjärde- eller tiondedels distansminuter.

Släploggen är den vanligaste typen

Loggens verksamma del liknar en långsmal propeller, som vid bogsering i vatten kommer i rotation. Denna rotation förmedlas genom linan (som inte får påverkas av kölvattnet) till ett räkneverk, som är graderat i nautiska mil. Vid stopp, eller om fartyget backar, bör loggen halas hem för att inte fastna i propellern. Släploggen baseras på *Walker's Patent Harpoon Ship Log*.

Skäddlogg

Den enklaste loggen är skäddloggen. Linan är ett stycke från den med en blytyngd utrustade skäddan försedd med ett tydligt märke och är härefter indelad i längder om icke fullt 14 meter, varvid indelningen utförts med

små märklingsändar, den första markerad med en knut, den andra med två knutar osv. Härav beteckningen knop för hastighet. Tiden togs förr med ett timglas, som rann

Skäddlogg

i 30 sekunder. Antalet längder som löpte ut under denna tid angav direkt farten i knop.

Trycklogg

En logg med namnet trycklogg finns även, men med en annan princip, nämligen att trycket stiger i ett från fartygssidan i vattnet utskjutande rör då dess mynning är riktad framåt. Ett dylikt rör kallas pitotrör efter uppfinnaren.

Sumloggen

är en vanlig logg som sitter på båtbottnens undersida, en liten propeller vars rotation förs över till ett instrument, mekaniskt eller elektroniskt.

Bror Antus

Layout: Göran Strömfors

Mars 2019 Månadsbild
KVARKENS BÅTMUSEUM

Glömde att jag hade en båt ...

I tider som gått, dvs. före ”plastålderns 1960-tal”, samlades gamla träbåtar ihop och brändes upp i stora braskor och gissa om dom gick upp i rök, såvida de inte vändes upp och ner och fick fungera som ett förråd ute i skärgården för diverse saker en längre tid.

I nuet lyser träbåten nästan med sin frånvaro förutom på båtmuseer (t.ex. Kvarkens båtmuseum) där gamla ”ögonstenar” finns bevarade. Talar man om en nyproduktion av träbåtar kan man nog säga att den görs främst för husbehov, eller kalla det specialbeställning om du vill.

Tiderna förändras och vi med den. Talar vi om båtar så har vi den hos oss främst förekommande glasfiberbåten som nu har blivit så ålderstigen att en

del ägare inte längre bryr sig om farkosten, och då talar vi om en mindre/billigare storlek som lämnas vind för våg när båtintresset svalnat. Det är inte heller lönsamt att lappa och laga. Nu betraktas den övergivna båten som ett problem att ta hand om som helst ska returneras till en uppsamlingsplats för problemavfall.

Att angöra en brygga som inte finns kan ibland vara orsaken till att överlämnandet sker till naturvårdare i den mån det finns sådana på orten. Markägaren, kommunen får i sista hand ta ställning till hur man skall förfara när liknande problem dyker upp.

Text och bilder: Bror Antus

Layout: Göran Strömfors

Båtar i vinterförvaring

Ovan: båtar invid Kvarkens båtmuseum 2011.

STORT ELLER LITET BÅTHUS – ja, om båten inte ryms i båthuset så är det bara att placera den utomhus. Passa på att ta in båten så länge det är öppet vatten, om inte kan du låta båten stå utomhus, tids nog kommer solen och värmen.

En båt mår så mycket bättre om den har underlag att ligga på över vintern. En snötyngd båt med undermåligt underlag riskerar att bli sned i formen såvida den inte guppar i vattnet. Dessutom bör båten helst vara täckt med en presenning, ordentligt fastbunden så att inte vinterstormar drar iväg med den – tänk på det, och glöm att det värker i styrarmen.

Text och bilder: **Bror Antus**

Layout: Göran Strömfors

Bilderna nedan är tagna på olika platser under olika år..

1993

2002

2002

2014

2018

2015

2006

2018

2018

Roligt, roligt ...

... men farligt, farligt!

Januari 2019
Månadsbild

Råkar i isen

VAD ÄR EN RÅK FÖR NÅGOT undrar många. Jo, det är en isspricka, en synonym till råk. Inte så sällan vintertid påträffas en råk ute på isarna. Obestämt var råken uppstår – av vind och strömmar skapad bildar den en källa till tråkigheter i värsta fall.

Råken kan vara en spricka i isen på en kortare eller längre sträcka och dess bredd är på många ställen oförutsägbar, då den ibland är översnöad och försvinnande lik istäcket.

Lömska råkar och undermineringar brukar i tiderna utmärkas av lokalbefolkningen, t.ex. fiskare, med spåda granruskor som ett varningstecken. Ibland visar granmarkeringen en säkrare färdled.

En utprickad led kan underlätta en färd i mörker på isar och vägar som drivar igen (fylls med snödrivor). Leden kan då spåras via en markering, t.ex. med granruskor som lotsat många irrfärd hem. Men vem sätter ut dessa granruskor – jo, det måste i första hand vara folk som känner till hur man går till väga att skaffa fram dessa granruskor – från egen skog eller annans. Och hur vet man var råkarna uppstår ”ur intet” – ja, inte kan man lita på bondepraktikan i dessa tider ...

Vindsurfare med hygglig fart kan så att säga flyga över en råk, likaså skoterburet folk som rör sig vant på isarna. Men värre kan det vara med en transport med häst och släde som nuförtiden, dessbättre, blir alltmer sällsynt ute på isvidderna.

Text och bilder: **Bror Antus**